

**УМАНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
САДІВНИЦТВА**

**МЕНЕДЖМЕНТ
XXI СТОЛІТТЯ: ПРОБЛЕМИ І
ПЕРСПЕКТИВИ**

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**м. Умань
11 жовтня 2019 р.**

*Рекомендовано до друку
вченою радою факультету менеджменту
Уманського національного університету садівництва
(протокол № 1 від 12 вересня 2019 р.)*

Редакційна колегія:

ВЕРНЮК Н.О.	– к.е.н., доцент, декан факультету менеджменту;
НОВАК І.М.	– д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту;
ТРАНЧЕНКО Л.В.	– д.е.н., професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи;
ПЕТРЕНКО Н.О.	– д.е.н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування;
МАШКОВСЬКА Л.В.	– к.ю.н., доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін;
КОМІСАРЕНКО Н.О.	– к.пед.н., доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов;
ПТЕЛЬ Н.Я.	– к.е.н., доцент, заступник декана факультету менеджменту з наукової роботи.

За достовірність інформації відповідальність несуть автори публікацій.

М58 **Менеджмент** ХХІ століття: проблеми і перспективи: матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Умань, 11 жовтня 2019 р. / Редкол.: Новак І.М. (відп. ред.) та ін. – Умань: ВПЦ «Візаві», 2019. – 236 с.

Збірник містить доповіді наковців, які були розглянуті на ІХ Всеукраїнській науково-практичній конференції «Менеджмент ХХІ століття: проблеми і перспективи», що відбулася 11 жовтня 2019 р. в м. Умань.

У наукових матеріалах висвітлюються проблемні питання розвитку теорії та практики менеджменту в глобальному конкурентному середовищі. Розраховано на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців, які займаються питаннями розвитку менеджменту.

УДК 338

3. Трудові ресурси: ефективна система стимулювання праці; аналіз кадрової політики та постійне її вдосконалення; забезпеченість трудовими ресурсами відповідно до потреб виробництва.

4. Інформаційні ресурси: створення системи збору, обробки та аналізу інформації; автоматизація цієї системи; моніторинг інформаційних ризиків.

Забезпечити ефективне управління, раціональне використання та відтворення ресурсів аграрних підприємств є можливим за гармонійної взаємодії наступних умов: економіко-соціальна доцільність співвідношення наявних на підприємстві видів ресурсів; застосування у процесі виробництва сільськогосподарської продукції прогресивних, екологічно безпечних та високопродуктивних технологій; забезпечення процесів збільшення (розширення, примноження), відтворення та оновлення ресурсного потенціалу.

Таким чином, ефективне управління ресурсним потенціалом аграрних підприємств сприяє його розвитку та примноженню, що, відповідно, обумовлюється необхідністю реалізації концептуальних перспектив на основі сукупності заходів економічного, фінансового, організаційного та нормативно-правового характеру.

ЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У ФОРМУВАННІ ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ РЕГІОНУ

Ю.М. Мельничук

кандидат економічних наук, доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

У ринковій економіці всі суб'єкти господарювання (як галузеві, так і територіальні) повинні мати повну фінансову свободу. Тільки в умовах вільних економічних відносин суб'єкти господарювання досягають найвищої ефективності. Фінансова автономія регіону є об'єктивною необхідністю формування нових фінансових відносин. Вона має розглядатися насамперед як економічний простір для діяльності підприємств на певній території на засадах фінансової ефективності, фінансової доцільності, як відносно самостійної соціально-фінансової системи відтворення. Фінансова автономія регіону означає можливість вирішення складних питань фінансового та соціального розвитку, які належать до компетенції відповідного рівня територіального управління на правовій основі, використовуючи фінансові, економічні та матеріально-технічні ресурси регіону, одночасно керуючи досягнутими результатами, задовольняючи потреби регіону з урахуванням національних інтересів. Фінансова незалежність регіону полягає насамперед у тому, що вона сприяє задоволенню, перш за все, внутрішніх потреб регіону та забезпеченню сталого розвитку національної економіки без субсидій та інших вигод. Незалежність регіонів багато в чому визначається ступенем їх автономії від джерел сировини і різних матеріалів, розташованих в інших районах, і особливо в інших країнах.

Тому, такий складний процес повинен мати високоякісну систему управління фінансовими засобами та джерелами їх утворення. Необхідність управління в фінансовій автономії регіонів обумовлена об'єктивними обставинами. Демократизація суспільного життя, ринкові відносини пробудили соціально-економічну ініціативу населення, підприємців, міських рад, громадських організацій. Фінансовою основою автономії територіально-адміністративного становлення є її розвиток відповідно до законів регіонального відтворювального процесу. Саме регіонально-відтворювальний процес визначає вертикальні та горизонтальні зв'язки і залежність, що є сутністю управлінського процесу.

В сучасних умовах активного розвитку ринкових відносин, глобалізації та диверсифікації міжнародних ринків альтернативним варіантом досягнення Україною конкурентоспроможного рівня на міжнародному рівні є ефективне управління розвитком регіону [1].

Таким чином, варто дати визначення менеджменту регіонального розвитку як науки про управління економічною ефективністю розвитку та розміщення людської діяльності на території відповідно до дії природних, соціальних, економічних передумов і факторів [2].

Кожний відтворювальний цикл, як і регіональна економіка в цілому має відкритий характер, що дозволяє регіону виходити на вирішення міжрегіональних проблем. Основною вимогою реалізації принципу фінансової незалежності території є її участь у територіальному поділу праці всієї республіки. Ось тут і проявляється необхідність менеджменту, для забезпечення раціонального розпорядження фінансами регіону. Передумовами фінансової самостійності регіону є насамперед перебудова економічних відносин, послаблення впливу центральних органів управління на формування стратегії і тактики функціонування територіально-адміністративних утворень і заміна лімітно-розподільчих відносин еквівалентними фінансово-економічними зв'язками та залежностями [3]. Важливою передумовою фінансової самостійності регіону є встановлення прямої залежності його фінансових можливостей від ефективності власного господарювання, а також фінансів держави. Основою фінансової самостійності регіону є його власність насамперед на природні ресурси. Її об'єктом є: земля, природні ресурси, підприємства матеріального виробництва, організація роботи закладів соціальної та духовної сфери (народної освіти, охорони здоров'я, торгівлі, громадського харчування, культури тощо), що розташовані на відповідній території і закріплені Законом України про власність. У загальному контексті виділяють дві форми територіального менеджменту: загальнодержавний і комунальний. До загальнодержавного відноситься управління власністю, що належить державі; під комунальним менеджментом розуміють управління власністю таких територій, як область, місто, район, село. Фінансова самостійність регіону (області) можлива лише при створенні законодавчих гарантій та відповідних нормативних положень, до яких слід віднести положення про регіональні планові розробки, регіональну фінансово-кредитну систему, регіональне програмне планування, регіональну інвестиційну

політику, взаємовідносини між суб'єктами регіональної власності, регіональне управління, регіональну систему оподаткування, ціноутворення, оплату праці.

Важливою умовою фінансової самостійності є наявність постійних джерел формування фінансово-економічних та матеріально-технічних результатів. Йдеться про встановлення довгострокових нормативів розподілу додаткового продукту, визначення компетенції територіальних органів управління у використанні місцевої продукції для формування внутрішньо регіонального ринку та забезпечення першочергових потреб соціально-економічного розвитку, участі регіону у зовнішньоекономічній діяльності, формуванні власних ресурсів для реалізації програм розвитку соціально-економічного середовища. Фінансова самостійність регіону – це стан регіональної системи, при якому органи місцевого самоврядування розробляють і здійснюють стратегію і тактику вирішення фінансових, соціальних, економічних та екологічних проблем регіонального розвитку[3].

Фінансова самостійність регіону повинна: забезпечувати досягнення всієї системи цілей розвитку господарства області; ґрунтуватися на принципах демократизації управління, що дозволить направити господарську активність всього населення даної області на використання наявних резервів; органічно вписуватися в економічну, політичну і організаційну структуру держави; бути гнучким, здатним перебудовуватися або добудовуватися з урахуванням специфіки розвитку кожного міста і району, розташованих в області.

Список використаних джерел

1. Гладкий О.В. Теоретико–методичні засади менеджменту регіонального розвитку як нового напрямку суспільно-географічних досліджень. 2011. URL: <http://Ekhsuir.Kspu.Edu/Bitstream/123456789/5510/1/%D0%9e.%20%D0%92.%20%D0%93%D0%Bb%D0%B0%D0%B4%D0%Ba%D0%B8%D0%B9.Pdf>

2. Булюк В. В. Особливості менеджменту контрактної діяльності в умовах транскордонної співпраці регіону. *Культура народів Причорномор'я*. 2011. №198, с. 210-212.

3. Melnychuk Yu. M. Application of systematic approaches to assessing the effectiveness of the bank in conditions of financial independence of the region. *Economies' Horizons*. 2019. no. 1(8), pp. 36–43.

4. Мельничук Ю. М., Школенко О.Б., Гуменюк А.В., Мельник В.В. Банківський депозит як напрямок активізації інвестиційної діяльності страховиків у страхуванні життя. *Фінансова та кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2018. №4, С. 41-48.